

Καθόν το ένταλμα

Pál Aranyosi (C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Διατακτικό

Τα άρθρα 1, παράγραφος 3, 5 και 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχουν την έννοια ότι, εφόσον υπάρχουν αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως ενημερωμένα στοιχεία τα οποία μαρτυρούν την ύπαρξη είτε συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών είτε πλημμελειών που επηρεάζουν ορισμένες ομάδες προσώπων ή ακόμη ορισμένα κέντρα κράτησης όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να εκτιμήσει, συγκεκριμένα και με ακρίβεια, αν συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με σκοπό την άσκηση ποινικών διώξεων ή την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής θα διατρέξει, λόγω των συνθηκών κράτησής του στο κράτος μέλος έκδοσης, πραγματικό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη, σε περίπτωση παράδοσής του στο εν λόγω κράτος μέλος. Προς τον σκοπό αυτό, οφείλει να ζητήσει την προσκόμιση συμπληρωματικών πληροφοριών από την δικαστική αρχή έκδοσης, η οποία, αφού λάβει, εφόσον παραστεί ανάγκη, τη συνδρομή της κεντρικής αρχής ή μιας εκ των κεντρικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης, κατά την έννοια του άρθρου 7 της αποφάσεως-πλαίσιο, οφείλει να διαβιβάσει τις πληροφορίες αυτές εντός της προθεσμίας που τάσσεται σε τέτοιο αίτημα. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει να αναβάλει την απόφασή της περί της παράδοσης του οικείου προσώπου έως ότου παραλάβει τις συμπληρωματικές πληροφορίες βάσει των οποίων μπορεί να αποκλείσει την ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου. Εάν η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου δεν μπορεί να αποκλειστεί εντός εύλογης προθεσμίας, η εν λόγω αρχή οφείλει να αποφασίσει εάν πρέπει να θέσει τέρμα στη διαδικασία παράδοσης.

(¹) EE C 320 της 28.9.2015.
EE C 59 της 15.2.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2016 η Continental Reifen Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 8 Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-525/14, Compagnie générale des établissements Michelin κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Continental Reifen Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes, J. Schumacher, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Compagnie générale des établissements Michelin

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-525/14 στο σύνολό της·

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να επανεξετάσει τον εγγενή βαθμό διακριτικού χαρακτήρα των επίδικων σημάτων, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που συνθέτουν τα σημεία αυτά, καθώς και τον βαθμό ομοιότητας των σημείων αυτών, και

— να καταδικάσει το αναιρεσιβαλλόμενο να φέρει, εκτός από τα δικαστικά του έξοδα, και τα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση στηρίζεται σε παράβαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο καθόσον αυτό παρέβη, με την απόφασή του της 8ης Δεκεμβρίου 2015, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾ του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα.

Εν συντομία, το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κατά την εκτίμηση του όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του υποβληθέντος προς

καταχώριση ως κοινοτικού σήματος « », περιλαμβανομένων των στοιχείων « » και « » από τα οποία αυτό απαρτίζεται, και του προγενέστερου σήματος « ».

Επιπροσθέτως, η εσφαλμένη εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στηρίχθηκε σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τις γλωσσικές γνώσεις του ενδιαφερόμενου κοινού και την κατανόηση του κοινού αυτού σχετικά με τη σημασία των στοιχείων που απαρτίζουν τα συγκρουόμενα σημεία καθώς και του νόμου αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η αναιρεσείουσα ως παραρτήματα C.1 και C.4, τα οποία στην παρούσα διαδικασία αποτελούν το παράρτημα 6.

Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε γιατί δεν εξετάστηκαν κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των σημείων ορισμένες πτυχές των συγκρουόμενων σημείων, π.χ. τα εικονιστικά στοιχεία τους.

Βάσει των ως άνω εσφαλμένων εκτιμήσεων, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι, ενόψει της έντονης ομοιότητας ή της ταυτότητας των καλυπτόμενων προϊόντων, του μεσαίου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου γαλλικού σήματος και του συνηθούς εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω προγενέστερου σήματος, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 22 Φεβρουαρίου 2016 — Polbud — Wykonawstwo sp. z o.o.

(Υπόθεση C-106/16)

(2016/C 211/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Polbud — Wykonawstwo sp. z o.o.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στα άρθρα 49 και 54 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η εφαρμογή διατάξεων του εθνικού δικαίου από το κράτος μέλος συστάσεως εμπορικής εταιρίας (περιορισμένης ευθύνης), οι οποίες εξαρτούν τη διαγραφή από το μητρώο εταιριών από τη λύση της εταιρίας μετά το πέρας της εκκαθαρίσεως, σε περίπτωση που η εταιρία έχει επανασυσταθεί σε άλλο κράτος μέλος βάσει αποφάσεως των εταιριών περί συνεχίσεως της νομικής προσωπικότητας που είχε αποκτηθεί στο κράτος μέλος συστάσεως της εταιρίας;